

מסורת הש"ס

(א) לקמן דף קטז: (מוספסא)
דסמוכות פ"ד, (ב) פלא פ"ג
מ"ו (לקמן קג:).

גליון הש"ס

גמליה דניחא לה דדיסוק
עלה קלא פי לקמן דף קג
פי"ב תוס' ד"ה ואלו:

הגהות הב"ח

(א) גם' אין מחנה מחנה
בירדע שאלו היה ידע:
(ב) ישב'ם דיה טוב
מחנה מן קרקע דנטיב
לל' ומיהל כל מחק ונ'נ
עיל דקד' א' ע"ג מיהל הרב
למנה טוב כ"א מיהל
מחנה ונ'נ:

מוסף רש"י

ועמוד וכתב כל נכסיו
לאחרים. כששנת שנת ננו,
אך לא פירש שכשנזיל מוח
ננו הוא פוסה, אלא כסם נתן
לדקמן קמו. מחברו מוחנה.
אמר של פירש ומה נחיות
ננו, דלא אוליך נתן אומדן
דמיה. (סוף)

רבינו גרשום

[illegible]

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

בצעי רצח בבריא. שכתב כל נכסיו ולאשו ולכלל הני דליירי שמואל אס כח להם במתנה מהיום לגמרי אי נמי מהיום ולאחר מיתה מי אמרין להיבדוק. במתה: **עירוס נכסיו.** שעשיו נעץ. אי נמי דאקני לה קרקע לפירומיה דאקני לה בגופא דארעא דקרייה: **גוצה.** (ו) כל מחציתה מן הקרקע דנכילי מתנה זו לא מחלה שעבד כחוצתה של הקרקע ואס כח לה קרקע ופירות לגמרי מחיתן או שליש או רביע גוצה כחוצתה

למחצה לשליש ולרביע נוכח
בתוכתה מן השאר.

[illegible]

את קרחת מכאן ומכאן מעמא
קניא ובמאי אילימא בשכ"מ
או בבריא לעולם בשכיב מרע
או ארוסה ואשתו גרושה אמר
בכתובתה ותעמוד על מתנתה
בנחמן בחר אומדנא¹⁶ והתניא
בבנו ועמוד וכתב כל נכסיו
שעמון בן מנסיא אומר: אין
לא כתבן ואמר רב נחמן
ניחא לה דתיפוק עלה קלא
כתב נכסיו לבניו וכתב לאשתו
לה קרקע כל שהוה אברה
ל אמר במחלק לפניה והיא
מלי קרקע זו בכתובתך
ומולי

עני בעל מצי מסלק ליה בחיי ודבחר
יגו שכתב לה בני כל נכסיו ואח"כ בא
והעורפא: **אלא** לאו **בבבא**. ושמע
לי: **בבבא**: **רב** עוררא **בבבא**. **בבבא**.
מתי יתיי אשמו אורקא ואשמו גרופא
מתי גרופא מוקי לה דמפרש לקמיה
אשמו גרופא דהא ליכא בינייהו אלא
זוטא דאמרינן לעיל רב עוררא משמיה דרבא
אשמו ארופא ואשמו **רופא**: **אמר**
בעל חוב שרי מחלה שעבד אלס
מעמין. והא דליטריך ר"נ לפסוק
אנא משנין דלא תקשי ידיה אדריה
ממיהו ור"נ לא אולב **בבבא אומדנא**
ההיא לא פירש שבעת מהנה שבינ
דש דמי: ומשני ה"ג **בבבא אומדנא**
גני בעלה ומשום הרי כחב לה כל
שנא: **תנן** **הסס**: **בבבא** **בבבא**
בבבא ואל גרסינן **לה** **פסח** **נאשמו**
שפרע לה קאמ **בבבא** וכו"ע מודו
אס יקנה נכסים אח"כ תבנה מהן
עס לא יקנה הבעל נכסים אחרים
אס לא שיהא ודמפרש טעמא ואיל
דנחמא דיקאלא נחמא גמי אכולהו:
שנאה לו סודר שלה להקנות לבנים
הקרקע כל שיהא ואינה מעשרת
מין כחובתה ומחלה להן היתה לש
חובה לה על דה אלא שיהיה לש
אל אס לא נתן לה כלום שמיקא
פניה אלא שאמר לטון זה כשתב
אמר הנכסים. ואחרון אחרון מיקל:
ומקולי

שה לה דכותב לה כל נכסיו כדי שיצא לה
נה הלכך תקרע כתובתה ותעמוד על מנתה: תג
אי לא כתב לא אבדה כתובתה משום דאיכא
שתקבל לכל אחד חלקו שלא בפניהם היה וזי
ל: שהוא: ושמואל אמר במחלק לפניה כל נ

בכני רכא כבריא היאך בשכ"ו הוא דניחא ליה
דלישתמעון מלה אבל כבריא הא קאי איהו
או דלמא "כריא נמי ניחא ליה דלישתמעון
מולה מהשתא תא שמע הכותב פירות נכסיו
לאשתו נובה כתובתה מן הקרקע למחצה
לשליש ולרביעי גובה כתובתה מן השאר
כתב כל נכסיו לאשתו ויצא שמר חוב
דכי אליעזר אומר תקרע מתנתה ותעמוד על
כתובתה וחכי"ב יתקיע כתובתה ותעמוד
על מתנתה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן ואמר
רבי "הורה הנתחם מעשה ויזיע הדבר
בבית אחותי כלה ובא מעשה לפני חכמים

ואמרו תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה ונגנ' יצא עליו שטר חוב הא לא יצא עליו שטר ויהא אמרת לא עשהא אלא אפוסרופוס אלא יורב עויירא מוקי לה בכולהו רבינא מוקי לה בא ירב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה תקרע נבמצאת קרחת מכאן ומכאן למימרא דלא אויל' הרי שחקל בנו למדינת הים ושמע שמתה לאחרים ואחר כך כד בנו מתנתו מתנה רב ממתנתו מתנה (6) שאילו היה יודע שבנו ק' הלכה כרבי שמעון בן מנסיא דשני התם כרבינא נחלה להנהו נכסים תנן התם מיה' קרקע כל שהוא אברה כתובתה משום דכר' כתובתה אמר רב במזכה להן על ידה ושמן שותקת רבי יוסי בר' חנינא אמר באומר

שמות ליתא דהויא מתנה גמורה היתה בזהוה שעה דאש
 חוב מכאן ולהבא הוא גובה: **בבא אהוסי כלה**. כלמי אש
 מתנה ואומחר לכבושת: **קטיל**. ולא אמרינן עשה
 יוצא עשה דהא קאי הוא וצבכני מרע איירי שמואל
 לא אכל בבית ואשמו ואשמו ופירש ר"י הן אשמו
 לא אשמו קמני. ואי קרסה הא צבינא נמי בנאשמו ארסה
 לה בכולה ליתא נמי רב עירא מוקי לה בנאשמו ארסה
 ורב עירא וצבת אכל הבנים ליכא לאוקומה דהא אשמו קמני מרי
 יי הבה מי ההוא לנעל: **לעיל**. רב גרסינן **צבינא ארסה**
מתנא. דלא תשרון כתובה מהני נכסי אש"ס שקדינא
 ה נכסי אחרין כן תגבה מהן כתובה דאמרין לקמן
 יי ידידי אדריה דמקסי ואולי ואשמועינן ר"י דשינויא
 הוה אמינא דס"כ כר"א דכתובהא קאי מילתא לקמן:
 מחלה שבויר הני נכסי בשביל המתנה: **מתנא** מתנא
 זו: **יורע**. היינו אומדנא אש"ס שלא פירש נמי כמי
 לה כבן מתנה משום דתשיק קאל דלמי מסימא ותש
 צריה ואמרר אי אמי צבי חוב וטרורין לבני נמי כמי
 ביה הילך נקט לה נמי הבל: **הני גרסי** לה **הכנס** **נכ**
 כתובהא אס לשם מתנה דאי לפרעון כתובהא הרי הוא
 יהיה לנכותה: **אבדה כנסה**. לא אבדה אבדה ממש
 ודעתינא אלא למיקני אלא אבדה כתובהא מהני נכסי
 לה ער נתרצית להס בתמנה זו הוילי ונתן גס לה
 אפילו חד דיקאל שלא חלק אותו אמרינן לקמן וקנא.
 הוא כו'. בתמיה: **אמר רב כנסה לן על ידו**. עסקין
 דמכוחא מילתא מדקא משתדלן בזויתא הבנים וגם נתן
 לה כלל שלא להיות קוין מתנה זו שלא חולל לער
 לא תמלא מקום אחר לגבות: **ושמואל** אפילו אי
 יקון דכבא לה קרקע כל שהוא נתרצית ושמיקה כהודא
רבי יוסי רבי מנינא אמר. אפילו לא היתה שם ולא
 ככתובותק והיא לא ערערה ודאי מחלה שבויר

אומן דעתיא דהאי דריבוי לה כל
ואם יבואו בעלי חובות שלי אני
א שמתוך ההרשעה או כולה בשנתן
המסמכים.

פי' רשב"ם העקרי

[illegible]

יְבִינוּ גִרְשָׁם (הַיִּסְד)

[illegible]

שר חוב ואמאי [לא] תעמוד על מתנה ראלינן בחר אומנן דעמיה דהאי ירידיה לה כל הירווחה סבר אי מציא למינקיטניהו כחלוהו הרי מוטב ואם יבאור בעלי חובות שלי איני בחיך בשביל מתנהך וששירני קודם למתנהך משום דהא נתחון להירווחה א' כולה כשנתן.

[illegible]